

30 ΜΑΡΤΙΟΥ 2024

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῶ ΤΗΣ Β΄ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

Ἰωάννου ὀσίου, συγγραφέως τῆς «Κλίμακος» (†615).

Εἶδησις. Κατὰ τὰ Σάββατα τῆς Τεσσαρακοστῆς, τὸ μὲν πρῶτὶ ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου καὶ τελεῖται ἡ λειτουργία τοῦ ἱ. Χρυσοστόμου, τὸ δὲ ἑσπέρας ψάλλεται, ὡς συνήθως, ὁ ἑσπερινὸς τῆς ἐπαύριον Κυριακῆς, καθ' ἣν τελεῖται ἡ λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου.

* * * * *

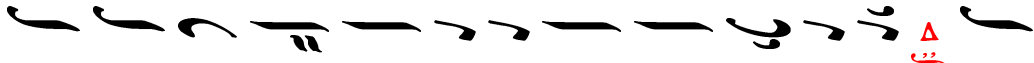

Εἰς τὸν Ὀρθρον

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

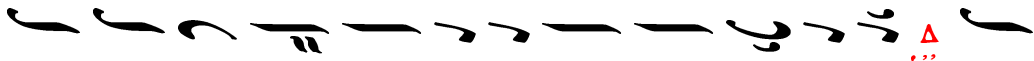

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος Δι-Ϡ

A
λλη λϠ Ϡ Ϡ ι α A λλη λϠ ι α A

λλη λϠ Ϡ Ϡ ι α

Στίχ. α'. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

A
λλη λϠ Ϡ Ϡ ι α A λλη λϠ ι α A

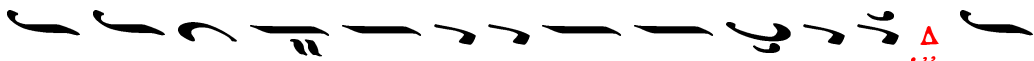

λλη λϠ Ϡ Ϡ ι α

Στίχ. β'. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀλίσθησονται.

A
λλη λϠ Ϡ Ϡ ι α A λλη λϠ ι α A

λλη λϠ Ϡ Ϡ ι α

Στίχ. γ'. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

A
λλη λϠ Ϡ Ϡ ι α A λλη λϠ ι α A

λλη λϠ Ϡ Ϡ ι α

Ἀπολυτίκια.

Ἦχος Δι-Θ

Αποστολοι Μαρτυρες και Προφηηται
Ιεραρχαι Οσι οι και Δικαιοι
οικαλωσ τον
αγωνα τελεεσαντες
και την πισντηρηη
σαντες παρησιαν
εχοντες προς τον Σωτηηηη
ραυπερημων αυτον
ωσ αγαθον ικε
τευσαατε
σωθηναι δε ομεθα
τα ψυχααας
ημων

Δόξα. Νεκρώσιμον

Μνησθητι Κυριε
ωσ αγαθος των δευλων
σθ και οσα εν βιωη
μαρτον συχωρησον
δεις γαρ αναμαρτητος
ειμησυοδυ
νααμενος και τοις με
ταστασι δειναι την
αναπαυσιν

Και νυν. Θεοτοκίον

Μητηραγια
ητα αφραστρω
τος αγγελικοις
σευ μνοις τιμωωντες
ευ

σε βως με γα λυ υ νο ο με ε εν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἦν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Εἶτα, εἰς τὴν α' Στιχολογίαν φάλλομεν Καθίσματα Μαρτυρικά, τὰ κατὰ τὸν τυχόντα Ἔχρον, μετὰ καὶ τοῦ Θεοτοκίου.

Καθίσματα. Μαρτυρικά.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος. Ἔχρος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

Ως κα λοι στρα τι ω ται ο μο φρο νως πι στεν σαν

τες $\frac{\Delta}{\rho}$ τας α πει λας των τυ ρα αννωνμηπτο ς ς με νοι

α γι οι $\frac{\pi}{9}$ προ σηλ θε τε προ θυ μως τω Χρι στω $\frac{\Delta}{\rho}$ α

ρα με νοι τον τι μι ον Σταυ ρον $\frac{\pi}{9}$ και τε λε σαν τες

τον δρο ο μον $\frac{\Delta}{\rho}$ εξ ς ρα νθ την νι ι κην ε λα

βε τε $\frac{\pi}{9}$ δο ο ξα τω ε νι σχυ σα ντι υ μας $\frac{\Delta}{\rho}$

δο ο ξα τω στε ρε ω σαντι $\frac{\Delta}{\rho}$ δο ξα τω ε νερ γθ ντι δι

υ μων πα σιν ι α α μα α τα $\frac{\pi}{9}$

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεός $\frac{\Delta}{\rho}$ εν τοις Α γι οις Αυ τῶ $\frac{\Delta}{\rho}$

Τας αλ γη δο νας των α γι ων ας υ περ σθ ε

πα θον $\frac{\Delta}{\rho}$ δυ σω πη η θη τι Κυ ρι ε $\frac{\pi}{9}$ και πα σας η

μων τας ο δυ νας ι ασαι φι λανθρωπε δε ο ο με ε
θα

Τὸν Τάφον σου Σωτήρ. Ἦχος 4̣ Κε - ϑ.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ Αὐτοῦ,
ε θαν μα στω σεν ο

Κυ ρι ος

Της Μαρ τυ ρας Χρι στῆ ι κε τευ σω μεν παντες

αυ τοι γαρ την η μων σω τη ρι αν αι τῶν ται και

τῶ τοι οἰς προ σε ελ θω μεν με τα πο θῶ ς και πι ι

στε ως ὅ τοι νε ε μσι των ι α μα των την χα

ριν ὅ τοι φα α λα γ γας α πο σο βῶ σι δαι μο

νων ως φυ λα κες της πι ι στε ως

Δόξα. Νεκρώσιμον. Ὅμοιον.

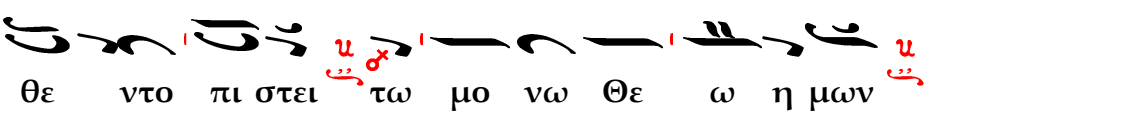
Τὸν Τάφον σου Σωτήρ. Ἦχος 4̣ Κε - ϑ.

Οσαρ κα δι η μας εκ Παρ θε νῶ α τρεπτως φο

ρε σας εκ Μητρος επ ε σχα των των χρονων και

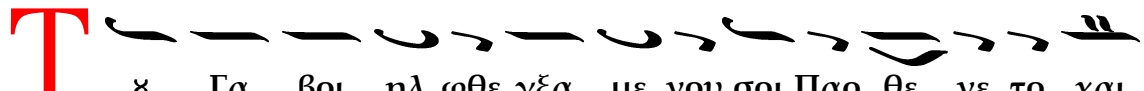
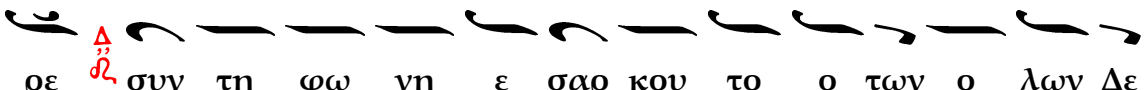
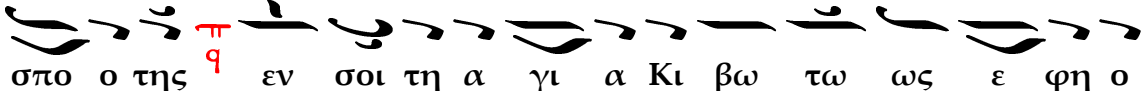
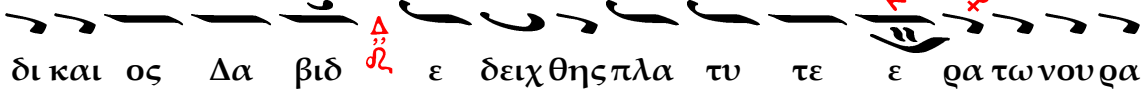
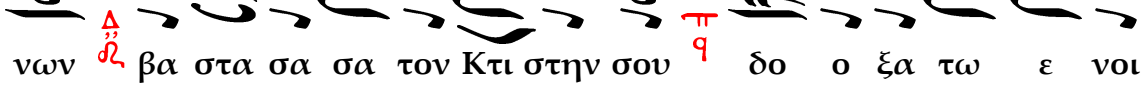
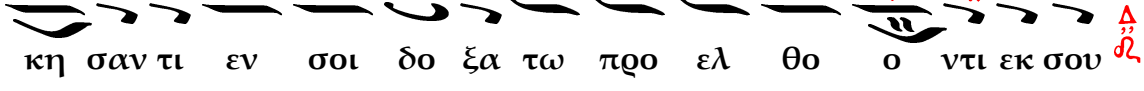
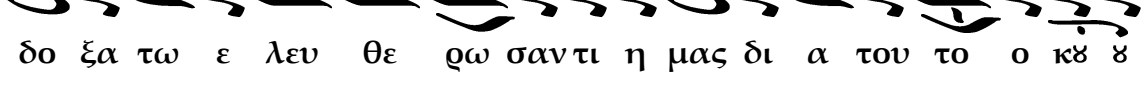

γι νω σκω ων ως Κυ υ ρι ος το καθ η μα ας ευ

ο ο λισ θον α νες οι οι κτει ρον τῶς με τα στα

 ντας τδ βι δ σοι γαρ Δε ε σπο τα ψυ χας ε νε

 θε ντο πι στει τω μο νω Θε ω η μων

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον τὸ α΄.

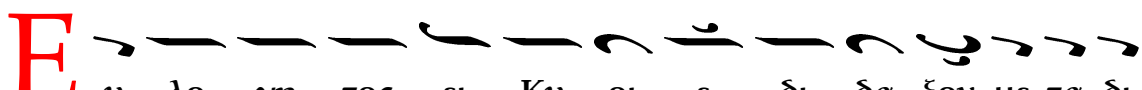
Ἦχος ♯ Πα ρ

 Τ δ Γα βρι ηλ φθε γξα με νου σοι Παρ θε νε το χαι

 ρε συν τη φω νη ε σαρ κου το ο των ο λων Δε

 σπο ο της εν σοι τη α γι α Κι βω τω ως ε φη ο

 δι και ος Δα βιδ ε δειχθης πλα τυ τε ε ρα των ου ρα

 νων βα στα σα σα τον Κτι στην σου δο ο ξα τω ε νοι

 κη σαν τι εν σοι δο ξα τω προ ελ θο ο ντι εκ σου

 δο ξα τω ε λευ θε ρω σαν τι η μας δι α του το ο κδ δ

 σδ

[Εἶτα τὸν Ἄμωμον, εἰς στάσεις β', καὶ μνημονεύει ὁ Ἱερεὺς μετὰ τὴν α' στάσιν· εἰς δὲ τὴν συμπλήρωσιν τῆς β' τὰ Νεκρώσιμα Εὐλογητάρια. Εἶτα Συναπτή, καὶ μνημονεύει πάλιν. Μετὰ δὲ τὴν Ἐκφώνησιν.]

Τὰ νεκρώσιμα εὐλογητάρια.

Ἦχος ♯ π ρ Κε ρ

 Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ^{u q}

Tων α γι ων ο χο ρος ευ ρε πη γη ην της ζω

ης και αι θυ ραν πα ρα δει σθ^{u q} ευ ρω κα γω την ο δον

δι α της με τα νοι οι ας το α πο λω λος προ βα τον

ε γω ει μι^{u q} α να κα λε σαι με Σωτηρ και σω ω

σο ον με^{u q}

Eυ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ^{u q}

Oι τον α μνον τσ Θε σ κη ρυ ξαν τες και σφα γι

α σθεν τες ω σ περ αρνες^{u q} και προς ζω ην την α γη ρω α

γι οι και α ι δι ον με τα τε θεν τες^{u q} τσ τον εκ τε

νω σ μαρ τυ ρες αι τη σα σθε^{u q} ο φλη μα των λυ σιν η μιν

δω ρη σα α σθε^{u q}

Eυ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ^{u q}

Oι την ο δον την στε νην βα δι σαν τες τεθ λιμ με

νην παντες οι εν βιω^{u q} οι τον Σταυρον ως ζυγον α
ρα μενοι και εμοι ακολυθησαντες εν πιστει^{u q} δευτε
απο λυε τε αητοιμασα υμιν βραβεια^{u q} και
στε φητα ς ρα α νι ι α^{u q}

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σ^{u q}

Ει κων ει μι της αρ ρη τ^ς δο ξης σ^ς ει καιστιγμα τα
φε ρω πταισμα των^{u q} οι κτει ρησον το σον πλασμα Δε σπο τα
και κα θα ρισον ση ευ σπλαγχι α^{u q} και την πο θει νην
πα τρι ι δα πα ρα σχ^ς μοι^{u q} πα ρα δει σ^ς πα λιν ποι
ων πο λι τη ην με^{u q}

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σ^{u q}

Οπα λαιμεν εκ μη ον των πλασας με και ει κο νι
σ^ς θει α τι μη σας^{u q} πα ρα βα σει εν το λης δε πα λιν
με ε πι στρε φασεις γην εξ ης ε ληφ θην^{u q} εις το καθ ο

μοι ω σιν ε πα να γα γε^{u q} το αρ χαι ον καλ λος α να

μορ φω ω σα α σθαι^{u q}

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ^{u q}

Ανα παυσον ο Θε ος τς δλ λς σθ και κα τα

τα ξον αυ τς εν πα ρα δει σω^{u q} ο πρ χο ροι των α γι ων

Κυ ρι ε και οι δι και οι εκ λα αμ ψσ σιν ως φω στη

ρες^{u q} τς κε κοι μη με νς δλ λς σθ α να παυσον^{u q} πα

ρο ρων αυ των παντα τα εγ κλη η μα α τα^{u q}

Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω^{v' 22} και Α γι ω Πνευ μα

τι^{u q}

Το τρι λαμ πες της μι ας Θε ο τη τος ευ σε βως

υ μνη σω μεν βο ωντες^{u q} Α γι ος ει ο Πα τηρ ο α ναρ

χος ο συ να ναρ χος Υι ος και το θει ον Πνευ μα^{u q} φω

τι σον η μας πι στει σοι λα τρε υ ον τας^{u q} και τσ αι ω

νι δ πυ ρος ε ξα αρ πα α σον^{u q}

Κ αι νυ υν και α ει και εις τς αι ω ναςτων
αι ω νων α μην ^u_q

Χ αι αι ρε σε μνη η Θε ον σαρκι τε κς σα εις παν
των σω τη ρι α ^u_q δι ης γενοσ των αν θρω πων ευ ρα
το την σω τη ρι ι αν ^{ν'}_z δι α σς ευ ροι μεν πα ρα δει
σον ^u_q Θε ο το ο κε αγνη ευ λο γη με νη ^u_q

Α λλη λς ι̇ α Α λλη λς ι̇ α ^{ν'}_z Α λλη λς
ι̇ α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^u_q (δισ)

Τὸ τρίτον

Α λλη λς ι̇ α Α λλη λς ι̇ α ^{ν'}_z Α λλη
λς ι̇ ι̇ α δο ο ξα σοι ο Θε ^χ ο ο ο ο ο ος ^u_q
* * *

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Εἶτα ὁ ἱερεὺς ἱστάμενος πρὸ τῆς εἰκόνης τοῦ δεσπότου Χριστοῦ, κάτωθι τῆς ὁποίας εὐρίσκονται τὰ ὑπὲρ τῶν ἀποικομένων κόλλυβα, ἐκφωνεῖ τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων ὡς ἑξῆς:

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ')

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ αἰωνίου μνήμης καὶ μακαρίας ἀναπαύσεως πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων, μοναχῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν, [καὶ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ...] ἐκ τῶν ἀπ' ἀρχῆς καὶ μέχρι τῶν ἐσχάτων, καὶ ὑπὲρ τοῦ

συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ', χύμα)

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς τάξῃ τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ', χύμα)

Τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν καὶ ἄφεισιν τῶν αὐτῶν ἁμαρτιῶν παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα.

Ὁ χορός: Παράσχου, Κύριε.

Ὁ ἱερεύς: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον. (ἄπαξ)

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν·

Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, ὁ τὸν θάνατον καταργήσας καὶ τὸν διάβολον καταπατήσας καὶ ζωὴν τῷ κόσμῳ σου δωρησάμενος, αὐτός, Κύριε, ἀνάπαυσον καὶ τὰς ψυχὰς τῶν κεκοιμημένων δούλων σου, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, μοναχῶν καὶ πάντων τῶν ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἔνθα ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη καὶ στεναγμός· πᾶν ἁμάρτημα τὸ παρ' αὐτῶν πραχθέν, ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ διανοίᾳ, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς συγχώρησον, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ὃς ζήσεται καὶ οὐχ ἁμαρτήσῃ· σὺ γὰρ μόνος ἐκτὸς ἁμαρτίας· ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ὁ λόγος σου ἀλήθεια· ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπαυσις πάντων τῶν κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μετὰ δὲ τὴν Ἐκφώνησιν, Κάθισμα.

Ἦχος π̄ ᾱ Κε ρ

A να παυ σον Σω τηρ η μων με τα Δι και αι
ων τς δσ λς σσ^u και τς τς κα τα σκη νω σον^{v'} εν^z
ταις αυ λαις σσ^u κα θως γε γρα πται^u πα ρο ρων ως α γα

θος τα πλημμεληματα αυτων τα εκσια
και τα εκσια και παντα τα εν αγνοιαια
και γνωωσιν φιλανθρωωπε

Δόξα.

και παντα τα εν αγνοιαια και γνωωσιν φι
λαανθρωωπε

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο εκ Παρθενασταστω κοσμων Χριστε
ο Θεος υις φωτος δι αυτης αναδειξας
ελεησον ημας

Ὁ Ν' φαλμὸς χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα

τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεφον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

[Ἡ στιχολογία τῶν ἐννέα ᾠδῶν καὶ]

ὁ κανὼν τοῦ Μηναίου (μετὰ τῶν εἰρμῶν) μέχρι μὲν τῆς ε' ᾠδῆς μόνος, ἀπὸ δὲ τῆς ς' ᾠδῆς μετὰ τῶν τετραωδίων κανόνων τῆς ἡμέρας (Τριώδιον, Σάββατον β' ἑβδομάδος).

Ὁ κανὼν τοῦ Μηναίου

ᾠδὴ α'. Ἦχος α'. Ὁ εἰρμός.

ᾠδὴν ἐπινίκιον, ἄσωμεν πάντες, Θεῷ τῷ ποιήσαντι, θαυμαστὰ τέρατα, βραχίονι ὑψηλῷ, καὶ σώσαντι τὸν Ἰσραήλ, ὅτι δεδόξασται. (δίς)

Τροπάρια.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Καλῶς βδελυξάμενος, τὸν κάτω κόσμον, τὸν ἄνω ἀπειλήφας, Ἰωάννη πάνσοφε· διὸ διδάσκεις ἡμᾶς, τοῦ κόσμου εἶναι τὴν φυγὴν, Θεοῦ οἰκείωσιν.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λιμοῦ προσπαθεία σου, λύσας τὴν νόσον, τὸν ἄρχοντα ἔδησας, τῶν παθῶν μακάριε, σειραῖς ἀγώνων σου, καὶ ἀπαθείας ἔπαθλα, ἐστέφθησ παραὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰσάγγελον φρόνημα, λαβὼν θεόφρον, τοῦ κόσμου ἀπερὶρήξας, σεαυτὸν πανόλβιε, τοῦ γεηροῦ καὶ φθαρτοῦ· διὸ αὐλίζη προφανῶς, εἰς τὰς ἀύλους μονάς.

Δόξα.

Μακρὸν συγγραψάμενος, τοῖς ὑπηκόοις, τὸν λόγον μακάριε, Ἰωάννη πάνσοφε, ταῖς διδασκαίς σου αὐτούς, πρὸς μακαρίαν ἐκ τῆς γῆς, ἀναβιβάζεις ζωὴν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Κηρύττει τὸν τόκον σου, ἡ Ἐκκλησία, Παρθένε Θεόνυμφε, ὀρθοδόξω στόματι, καὶ δόγμασι θεϊκοῖς· τὰ σύμβολα δὲ τῆς σαρκός, τοῦ σοῦ Υἱοῦ προσκυνεῖ.

Ῥδὴ γ'.

Ἦχος α'. Ὁ εἰρμός.

Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας· αὐτός ἐστιν ἡ πέτρα, ἐν ᾗ ἐστερέωσε τὴν Ἐκκλησίαν ὁ Χριστός, ἦν ἐξ ἔθνῶν ἐξηγοράσατο.

Τροπάρια.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εὔρες ὡς τερπνὸν θυμίαμα, τὴν ἀοργισίαν, πᾶσαν ἐκδιώξας θυμοῦ τὴν δυσωδίαν, ἐκ βάθους τῆς ψυχῆς σου· διὸ νῦν θεσπέσιε, ὑπὲρ ἡμῶν τῷ Λυτρωτῇ, ἀμαρτιῶν τὴν λύσιν αἴτησαι.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Φλέξας τῷ πυρὶ μακάριε τῆς Χριστοῦ ἀγάπης, νοῦν μνησικακίας ἔλαμψας ἀκτίσι, πιστῶς φιλαδελφίας, καὶ ῥάστην ὑπέδειξας ὁδὸν μακάριε, πρὸς σωτηρίαν πᾶσι, τρανῶν τὸ ἀμνησίκακον.

Δόξα.

Ἦρας πρακτικῆς ἀσκήσεως, οὐρανόθεν χάριν· ὅθεν ἀποφράττεις χεῖλη καταλάλων, σοφαῖς διδασκαλίαις, ἐν αἷς ποδηγούμεθα, πρὸς ἀρετῶν πορείαν· ἧς καὶ τυχεῖν ἀξιωθεῖμεν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦσε παρθενία τίκτειν σε ὁ Προφήτης πάλαι, ἄχρονον ἐν χρόνῳ καὶ ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· ὃν ἐξιλέωσαι Ἀγνή, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν εὐφημούντων σε.

Ὁ Εἰρμός.

Ἦχος ♯ Πα ϕ

Λ ι θος ον α πε δο κι μα σα αν οι οι κο δο
μυ αν τες ^Δυ τος ε γε νη η θη εις κε φα λην γω
νι ας ^παυ τος ε στινη πε τρα ^Δεν η η ε στε ρε ω
σε την Εκ κλη σι αν ο Χρι στος ^Δην εξ ε θνων ε ξη γο
ρα α σα α το ο ο ο ^π

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὰς ἀρετὰς πρὸς οὐρανὸν ἀναβάσεις, καταπηξάμενος σαφῶς ἐπανήλθες, πρὸς θεωρίας ἄπλετον βυθὸν εὐσεβῶς, πάσας στηλιτεύσας μὲν, τῶν δαιμόνων ἐνέδρας, σκέπεις ἀλωβήτους δέ, τοὺς ἀνθρώπους ἐκ τούτων· ὦ Ἰωάννη κλίμαξ ἀρετῶν, πάντα σωθῆναι ἰκέτευε Ὅσιε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰμὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο, ἐκ τοσούτων κινδύνων, τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σώζεις αἰεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν.

ᾠδὴ Γ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἦχος Γα ϕ

Β υ θος μοι των πα θων ε ε πα νε ε ε στη ^π και

ζα λη ε να ντι ω ων α νε ε ε μων ^π₉ αλ λα προ
 φθα σας με συ σω στον Σω ω τηρ ^π₉ και ρυ σαι φθο ρας ως ε
 σω σας ^υ₉ τσ θη ρος το ον Προφη τη η η η η ην ^ζ₂

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

KONTAKION, OIKOS, SYNAEARION

Κοντάκιον καὶ Οἶκος νεκρώσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Μετὰ τῶν Ἁγίων ἀνάπαυσον Χριστέ, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἔνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, * ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

Ὁ Οἶκος.

Αὐτὸς μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος, ὁ ποιήσας καὶ πλάσας τὸν ἄνθρωπον· οἱ βροτοὶ οὖν ἐκ γῆς διεπλάσθημεν, καὶ εἰς γῆν τὴν αὐτὴν πορευόμεθα, καθὼς ἐκέλευσας ὁ πλάσας με καὶ εἰπὼν μοι· Ὅτι γῆ εἶ, καὶ εἰς γῆν ἀπελεύση· ὅπου πάντες βροτοὶ πορευσόμεθα, ἐπιτάφιον θρῆνον ποιοῦντες ὠδὴν τό, * Ἀλληλουΐα.

Συναξάριον.

Τῇ Λ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, τοῦ συγγραφέως τῆς Κλίμακος. (†605)

Στίχ. Ἐπὶ κλίμαξι κλίμακας πυκνῶς Πάτερ,
 Τὰς σὰς ἀρετὰς θεῖς, ἔφθασας πόλου μέχρι.

Χαίρεν Ἰωάννης τριακοστῇ ἐξαναλύων.

Οὗτος, ἐκκαίδεκα χρόνων ὑπάρχων, καὶ ἀγχίνους ὦν τῇ ἐγκυκλίῳ σοφία, προσενήνοχεν ἑαυτὸν θῦμα ἱερώτατον τῷ Θεῷ, ἐν τῷ Σιναίῳ ὄρει ἀνελθὼν, καὶ μονάσας, καὶ ἐν ὑποταγῇ διάγων. Εἶτα, μετὰ χρόνους ἐννεακαίδεκα (ἐννεακαίδεκα ἐτῶν γεγονῶς δηλαδὴ) ἀναστὰς ἔρχεται πρὸς τὸ τῆς ἡσυχίας στάδιον, ἀπὸ σημείων πέντε τοῦ Κυριακοῦ, τὴν τῆς παλαιστρας θεῖαν μονὴν κατεληφώς, Θωλᾶς ὄνομα τῷ χώρῳ· καὶ τεσσαράκοντα ἔτη διαπεράνας, ἐν διακαεῖ ἔρωτι, καὶ πυρὶ θείας ἀγάπης πυρπολούμενος, ἦσθιε μὲν ἐκ πάντων, ἃ ἀμέμπτως ἐφεῖται τῷ ἐπαγγέλματι· βραχὺ δὲ λίαν καὶ οὐκ εἰς κόρον, καὶ ἐν τούτῳ, οἶμαι, τὸ τοῦ τύφου κέρας κλῶν πανσόφως. Ἀλλὰ τὴν τῶν δακρύων πηγὴν ἐκείνου τίς ἂν λόγος ἐξείποι; Ὑπνου δὲ τοσοῦτου μεταλάμβανεν, ὅσον τὴν τοῦ νοὸς οὐσίαν τῇ ἀγρυπνίᾳ μὴ λυμήνασθαι· ὁ δὲ δρόμος τῆς ζωῆς αὐτοῦ προσευχὴ ἦν ἀένναος, καὶ πρὸς Θεὸν ἔρωσ ἀνείκαστος.

Οὗτος τοίνυν, πᾶσαν ἀρετὴν ἐξασκήσας, καὶ καλῶς πολιτευσάμενος καὶ μεγίστων θεωριῶν γενόμενος ἀνάπλεως, καὶ τὸν Μαθητὴν, ὑπνοῦντα ἔντινι

τόπω, ὑποκάτω πέτρας μεγίστης, καὶ μέλλοντα ὑπ' αὐτῆς, πιπτούσης ἤδη, ἀναιρεθῆναι, καὶ εἰς μέρη διαιρεθῆναι, ἐν τῷ κελλίῳ ὧν, καὶ Πνεύματι θείῳ γνούς, τοῦ τοιούτου θανάτου ἐρρύσατο, ἐπιφανεῖς αὐτῷ καθ' ὕπνου, καὶ διαναστήσας οὗ ἔμελλεν ὑποστῆναι πτώματος. Ἐν τούτῳ οὖν ἀρετῆς ἀφικόμενος, καὶ Ἡγούμενος τοῦ Ἁγίου Ὁρους Σινᾶ χρηματίσας, κατέλιπε τὴν ἐπίκληρον ζωὴν, καὶ πρὸς τὴν αἰώνιον μετετέθη ἀνάπαυσιν, πρότερον σχεδιάσας τὴν πάνσοφον Βίβλον τῶν θείων καὶ Πνευματικῶν Ἀναβάσεων, ἧτις καὶ Κλιμαξ ἐπονομάζεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου προφήτου Ἰωὰδ (ἢ Ἰωήλ). (ἰ' αἰ. π.Χ.)

Στίχ. Λέων πατάσσει σε, Προφήτα Κυρίου,
Ὡς παραβάντα τὸν Λόγον τοῦ Κυρίου.

Οὗτος ἦν ἐκ τῆς Σαμαρείας*, ὃν ἐπάταξεν ὁ λέων καὶ ἀπέθανεν, ὅτε ἤλεγχε τὸν Ἱεροβοὰμ ἐπὶ ταῖς δαμάλεσι· προσέταξε γὰρ αὐτῷ ὁ Θεὸς ἀπελθεῖν μὲν καὶ ἐλέγξαι, μὴ φαγεῖν δὲ ἄρτον, μῆτε οἶνον πιεῖν, ἀλλὰ ταχὺ ἐπανελθεῖν. Εὐρών δὲ τὸν Ἱεροβοὰμ θύοντα, ἐκάλεσε τοῦτον καὶ εἶπε· Τάδε λέγει Κύριος· Ἴδου υἱὸς τίκτεται τῷ οἴκῳ Ἰούδα, Ἰωσίας ὄνομα αὐτῷ, καὶ θύσει ἐπὶ σὲ τοὺς Ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν τούτων. Καὶ ἐξέτεινε τὴν χεῖρα ὁ Ἱεροβοὰμ, ἐφ' ᾧ κατασχεῖν αὐτόν, καὶ γέγονεν αὕτη ξηρά· παρακαλέσας δέ, ἀπειλήφει ταύτην ὑγιῆ, ὡς τὸ πρότερον. Ὑποστρέφων δὲ ὁ Ἰωὰδ, παρεπεισθη πρὸς τινος ψευδοπροφήτου, Ἐμβὲ λεγομένου, καὶ συνέφαγεν αὐτῷ. Διὰ τὴν παρακοὴν τοίνυν συνεχώρησεν ὁ Θεὸς ἀναιρεθῆναι μὲν αὐτὸν ὑπὸ λέοντος, μὴ βρωθῆναι δέ· καὶ ἀποθανῶν, ἐτάφη ἐγγὺς τοῦ ἀπατήσαντος αὐτόν.

* Οὐχὶ ἐκ Σαμαρείας, ἀλλ' ἐξ Ἰούδα ἦν ὁ Προφήτης οὗτος· Καὶ ἰδοὺ (λέγει ἡ θεία Γραφή) ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ ἐξ Ἰούδα παρεγένετο ἐν λόγῳ Κυρίου εἰς Βαιθὴλ (Γ' Βασιλ. ιγ' 1). Ὀνομάζετο δὲ Ἰωήλ, καὶ οὐχὶ Ἰωὰδ, μαρτυροῦσης καὶ τοῦτο τῆς θείας Γραφῆς. Καὶ οἱ κατάλοιποι λόγοι Σαλομών... Ἴδου οὗτοι γεγραμμένοι... ἐν ταῖς ὁράσεσιν Ἰωήλ τοῦ ὀρώντος περὶ Ἱεροβοὰμ υἱοῦ Ναβὰτ (Β' Παραλειπ. θ' 29). Οὐδὲ τοῦ κατωτέρω ἀναφερομένου ψευδοπροφήτου τὸ ὄνομα σημειοῦται εἰς τὴν θείαν Γραφήν, ἤγουν τό, Ἐμβέ· ἀλλ' οὐδὲ ψευδοπροφήτης ἦν ἐκεῖνος, κατὰ τοὺς Ἑρμηνευτὰς τῶν ἀνωτέρω χωρίων τῆς θείας Γραφῆς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας Εὐβούλης, μητρὸς τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος. (†304)

Στίχ. Ἐν οὐρανοῖς σύνεστιν Ἀθλητῇ Τέκνω,
Ἀθλητομήτωρ καλλιτέκνος Εὐβούλη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ ἐν τῷ Φρέατι. (δ' αἰ.)

Στίχ. Ὁ ἐν φρέατι ζῶν Ἰωάννης κάτω,
Ἄνω πίνει νῦν ζῶντος ὕδατος φρέαρ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου β', πατριάρχου Ἱεροσολύμων. (ε' αἰ.)

Στίχ. Ὁ τῆς Σιών πρόεδρος αἰσθητοῦ θρόνου,
Πρὸς τὴν Σιών ἀπῆρε τὴν νοουμένην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου νέου ἱερομάρτυρος Ζαχαρίου, ἐν Κορίνθῳ μαρτυρήσαντος καὶ ξίφει τελειωθέντος. (†1684)

Στίχ. Δέχου στεφάνους ἐκ Θεοῦ, Ζαχαρία,

Ὡς Ἱεράρχης καὶ ἀθλητῆς Κυρίου.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Σωφρονίου, μητροπολίτου ἐπισκόπου Ἰρκούτσκ ἐν Ῥωσία. (†1771)

Στίχ. Σωφρόνως χρησάμενος τῇ παροιμία,

Σωφρόνιος Ἰρκούτσκ ἐν Χριστῷ κοιμᾶται.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Γαβριήλ, ἐπισκόπου Κισινάου (Chişinău) Μολδαβίας. (†1821)

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Καταβασίαι δὲν φάλλονται, ἀλλ' εἰς τὸ «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν» ὁ εἰρμὸς τῆς ἡΰδης τοῦ β' τετραωδίου.

Ὡδὴ ἡ' Ὁ Εἰρμός.

Ἦχος Γα ϕ

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὕμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τον ἐξ ἀναρχοῦ Πατρὸς γεννηθεὶς προαι
ωῶν Θεὸς καὶ ἐσχάτων ἐκ τῆς Θεοτο
κῆσας ἐν δυνάμει ὡς τὸ ἐλεῖον ἀνθρώ
πον καὶ Θεὸς ἐκ τῆς ὑμνεῖτε εὐλογεῖτε
καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας αἰῶνας

* * *

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἡ ὠδὴ τῆς Θεοτοκοῦ

Ἦχος Γα ϕ

1

Μεγαλυνεῖ ἡ ψυχὴ τοῦ Κυρίου καὶ

η γαλ λι α σε το πνευμα μδ ε πι τω Θε ω ω

τωσωω τη ρι ι μδ

T ην τι μι ω τε ραντων Χε ρσ βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α

φθο ο ο ρως Θε ον Λο γον τε κσ σαν την ον

τως Θε ο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

2

Χ Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω σιν

της δσ λησαυ τσ ι δου γαρ α πο τσ νυν μα κα

ρι ου σι με πα σαι αι γε νε αι

T ην τι μι ω τε ραντων Χε ρσ βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α

φθο ο ο ρως Θε ον Λο γον τε κσ σαν την ον

τως Θε ο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

3

Χ Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο δυ

να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τς και το
 ε λε ος αυ τς εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο
 βς 8 με νοις αυ τον

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρς βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
 φθο ο ο ρως Θε ον Λο γον τε κς σαν την ον
 τως Θε ο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

4

E ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ του
 δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νς δι α νοι οι α
 κααρ δι ας αυ των

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρς βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
 φθο ο ο ρως Θε ον Λο γον τε κς σαν την ον
 τως Θε ο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

5

Χ Καθειδυναστας αποθρωνων και υψωσε
ταπεινους **υ**πεινωντας ενεπλησεν αγαθων **υ**
και **χ**πληθυντας εξαπεστειλε κενους **π**

Τ^Μ ην τιμιωτεραντων **Γα** Χερσβιμ **υ** και ενδο
ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφειμ **υ** την αδια
φθοορωσ **Πα** Θεον **υ** Λογον τε **π** κσαν **Γα** την ον
τως Θεοτοοκον σεμεγαλυυνοομεν **ζ**

6

Χ Αντελαβετο Ισραηλ παιδος αυτημνη
σθηναι ελεους **υ** καθως ελαλησε προς τας πα
τερας ημων **υ** τω **χ**Αβρααμ και τω σπερματι αυτη
εως αιωνων **π**

Τ^Μ ην τιμιωτεραντων **Γα** Χερσβιμ **υ** και ενδο
ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφειμ **υ** την αδια
φθοορωσ **Πα** Θεον **υ** Λογον τε **π** κσαν **Γα** την ον

τως Θεοτοκόν σε μεγαλυνοομέν

εἶτα ὁ εἰρμός τῆς θ΄ ᾠδῆς τοῦ β΄ τετραωδίου

ᾠδὴ θ΄ Ὁ Εἰρμός.

ᾠχος Γα ϕ

Σετην αθανάτων πηγὴν τὴν διὰ γιγ
νων ἰαματάτω γενεῶν ἀνθρώπων παρέχ
σαν Ἄγνη μεγαλυνοομέν ὅτι σωζεις τὰς ψυ
χὰς ἡγμων

καὶ τὸ Ἄξιον ἐστίν

ᾠχος Γα ϕ

Ἄξιον ἐστὶν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν
σε τὴν Θεοτοκόν τὴν ἀειμακαρίστον καὶ πα
ναμώμητον καὶ Μητέρα τῶν Θεοῦ ἡγμων τὴν
τιμιώτεραν Χερσβίμ και ἐνδοξότε
ραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ τὴν ἀδιάφθορον
ὡς Θεὸν Λογοντέκταν τὴν ὄντως Θεο
τοκόν σε μεγαλυνοομέν

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

Εἶτα τὸ Φωταγωγικόν, τὸ κατὰ τὸν τυχόντα ἦχον, δῖς.

Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα φ
(μέλος Δοσιθέου Κατουνακιώτου)

Ο ^{Πα} το φως α να τε λων Κυ ρι ε ^Δ την ψυ χην
 μϛ κα θα ρι σον α πο πα σης α μαρ τι ας ^π πρε σβει
 αις των Α γι ων σϛ και σω ω σο ον με ^π

Ο ^{Πα} το φως α να τε λων Κυ ρι ε ^Δ την ψυ χην
 μϛ κα θα ρι σον α πο πα σης α μαρ τι ας ^π πρε σβει αις
 της Θε ο το κϛ και σω ω σο ον με ^π

Καὶ τὸ Νεκρώσιμον Ἐξαποστειλάριον.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις. Ἦχος $\frac{4}{9}$ Γα ρ

Ο και νε κρων και ζω ων των ^π ε ξου σι α
 ζων ^σ ως Θε ος ^ρ και δι α των σων α γι ων ^π πα
 σαν την γην φω τα γω γων ^ρ δη μι ορ γε των α
 παν των ^Δ τϛ α νυ μνϛ ντα ας σε σω ζε ^ρ

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ο γλυ κα σμος των Α γγε λων ^π των θλι βο με

νων η χα ρα Χρι στι α νων η προ στα τις Παρ
 θε νε Μη τηρ Κυ ρι ο αν τι λα βη μη και
 ρυ υ σαι των αι ω νι ων βα σα νων

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος Ἱ Πα ρ

Π α σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ
 ρι ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω
 ων ου ρα α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οις
 υ ψι ι ι ι στοις Σοι πρε ε ε πει υ υ μνος
 τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

Α ι νει τε αυ το ον πα α αν τες οι Α αγ γε ε
 λοι οι οι α α αυ του αι νει ει ει τε α αυ τον
 πασαι αι δυ να α α μεις α αυ του ου Σοι πρε ε ε
 πει υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

τὰ ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου 4 ἰδιόμελα τοῦ ἤχου

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε

αὐτὸν
 κα τα το πλη θος της με γα λω συ νης αυ

τϷ ^Δ_{δλ}

T Ϸς Α θλο φο ϱϷς τϷ Χρι στϷ δευ τε λα α οι απαν

τες ^Δ_{δλ} τι μη σω μεν υ υ μνοις και ω δαις πνευ μα τι καις ^π_ϱ

τϷς φω στη ϱας τϷ κο σμϷ και κη ϱυ κας της πι

στε ως ^π_ϱ την πη γη ην την α ε να ον ^Δ_{δλ} εξ ης α

να βλυ υ ζει ^Δ_{δλ} τοις πι στοι οις τα ι α μα τα ^π_ϱ αυ τωνταις

ι κε σι ι αις Χρι στε ε ο Θε ος η μων ^Δ_{δλ} την ει

ρη νην δω ϱη σαι αι τω κο σμωϷ ^Δ_{δλ} και ταις ψυ χαις η μων

το με γα ε ε λε ε ος ^π_ϱ

Στίχ. β'. Αινεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· ^Δ_{δλ} αἰνεῖτε αὐτὸν ^Δ_{δλ} ἐν

ψαλ τη ϱι ω και κι θα α ϱα ^Δ_{δλ}

O υ τοι Οι στρα τι ω ω ται τϷ βα σι λε ως τϷ με

γα α λϷ ^Δ_{δλ} α ντε στη σαντοις δο ογ μα σι των τυ ϱα αν

νων ^π_ϱ γεν ναι ως κα τε φρο νη σαν των βα σα α νων ^Δ_{δλ} και

την πλα νην πα α σαν πα τη σαντες ^Δ_{δλ} α ξι ως στε

φα νω θε εν τες ^Δ_{δλ} αι τϷν ται πα ϱα τϷ Σω τη ϱος ει

ρη η νην και ταις ψυχαις ημων το μεγα εε λεε
ος

Στίχ. γ'. Αινείτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν

ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ

μας πανευφημοι Μαρτυρες ου θλιψις ου

στενοχωρια ου λιμος ου διωγμοος ου δε

κινδυνος ου θυμοσθηρων ου ξιφος ου δε

πυραπειλν χωρι ισαιθεου δε δυνηνται

ποθωδεμαλλον τω προς αυτον ως εν αλλοτριι

οις αγω νισα μενοι σωμασι την φουσιν ελα

θετε θα να ατκα τα φρονησαν τες οθεν

και επαξιω των πωνων υμων μισθον εκο

μισασθε ουρανων βασιλειας κληρονοο

μοι γε γο να τε απα αυστωσ πρεσβευσα τε υπερωτων

ψυχων ηημων

Στίχ. δ'. Αινείτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

πα σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ

ρι ον

Α γαλ λι α σθε Μαρ τυ ρες εν Κυ ρι ι ω ο

τι τον α γω να τον κα λο ον η γω νι σα σθε α ντε

στη τε βα σι λευ σι και τυ ραν νος ε νι κη

σα τε πυρ γαρ και ξι φος ουκ ε πτο η θη τε

θη ρων α γρι ων κα τε σθι ο οντων τα σω μα τα υ

μων Χρι στω με τα Α γγε λων την υ μνω δι αν α

να πεμ πον τες τος απ ου ρα νων στε φα νος ε

κο μι σα σθε αι τη σα σθε δω ρη θη ναι ει ρη

νην τω κο ο σμω και ταις ψυ χαις η μων το με γα ε ε

λε ε ος

Δόξα. Νεκρώσιμον.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ἦχος 4 Πα ρ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

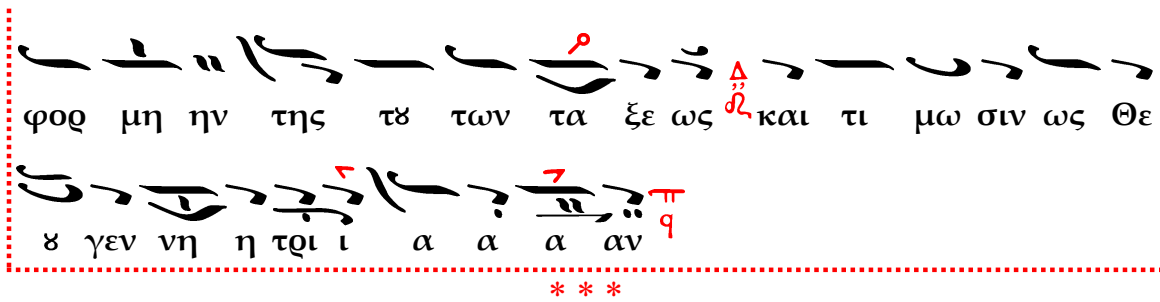
τι

Ε ρ γω σω τηρ μη δει κνυς ο τι συ ει η
πα αν των α να στα σις λο γω λο γε λα ζα ρον εκ
νε κρω ων ε ξα νε στη σας το τε μοχ λοι συ νε τρι βη
σαν πυ λαι δε α α δε συ νε τα ρα χθη σαν
τε υ πνος ο των αν θρω ω πων θα α να τος α πε δει
κνυ το αλλ ο εις το σωσαι το πλα σμα σ και κ
εις το κρι ι ναι πα ρα γε νο μενος ες ε ξε λε
ξω α να παυσον ως φι λα ανθρωω πος

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πανεύφημοι μάρτυρες. Ἦχος ♯ Πα ρ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων
Α μην
Φ αι δρυ νε ται Κο ρη Προ φη των ο χο ρος τω το κω
σ Πα τρι αρ χων θει ος συλ λογος σε πτοι Α ποστολοι
και Αρ χι ε ρε ε ων και Μα ρ τυ ρων συ στη μα Ο
σι ων και Δι και ων τα τα γ μα τα και σε γι νω σκ ε σιν α

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης ἀναγινώσκει χῶμα τὴν μικρὰν δοξολογίαν ὡς ἀκολουθῶς.

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ * καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, * ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ἦμνοῦμέν σε, * εὐλογοῦμέν σε, * προσκυνοῦμέν σε, * δοξολογοῦμέν σε, * εὐχαριστοῦμέν σοι * διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, * ἐπουράνιε Θεέ, * Πάτερ παντοκράτορ * Κύριε Υἱὲ μονογενές, * Ἰησοῦ Χριστέ, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, * ὁ ἄμνος τοῦ Θεοῦ, * ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, * ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, * ἐλέησον ἡμᾶς, * ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, * ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, * καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος ἅγιος, * σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, * Ἰησοῦς Χριστός, * εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογῆσω σε * καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα * καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, * καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν * ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. * Ἐγὼ εἶπα: * Κύριε, ἐλέησόν με: * ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, * ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον: * δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, * ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς: * ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου * τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, * ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ * ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, * ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, * καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου * εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, * τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, * καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε: * δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· * συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.
Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· * φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.
Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· * τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, * σοὶ πρέπει ὕμνος, * σοὶ δόξα πρέπει, * τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, * νῦν καὶ ἀεὶ * καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφυλάξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρῶν καὶ φιλανθρωπίας ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σῶζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰώνων.

Στιχηρὰ Νεκρώσιμα τοῦ Θεοφάνους,

ῶν, καὶ τῶν ἐν τοῖς ἄλλοις ἤχοις τοιούτων προσομοίων, ἡ ἀκροστοιχίς ἔστι :

Σούς, Χριστέ, δούλους γράφον ἐν ζώντων βίβλω.

Πανεύφημοι μάρτυρες. Ἦχος ᾠ Πα ρ

Σ Ὁ Σωτὴρ δὲ ὁ μεθὰ τῆς σῆς ἁγλυκείας μεθεξέως μετὰ σταντας ἀξιῶσον καὶ κατὰ ἀσκηνώσον ἐν σκηναῖς δικάιαι ὧν ἐν μοναῖς ἀγιῶν σκῆ και ἐπερὰ νιοῖς σκηνώμασι τη εὐσπλαγχνία σκῆ παρορωντα πλημμελήματα και παρεχων αυτοῖς τὴν ἀναπαύσιν

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω και προσελαβῆ Κυρι

ε
Ο υδεις ἀναμαρτητος ουδεις τῶν ἀνθρώπων γε γομεν εἰμη σουμεθεθὰ νατεδιο τῆς δολῆς

σθ ^π₉ ως Θε ος οι κτι ιρ μων ^Δ₂ εν φω τι κα τα τα
ξον ^π₉ συν ταις χο ρο στα σι αις Α γγε λων σθ ^π₉ τη ευσ πλα αγ
χνι α σθ ^π₉ πα ρο ρων τα α νο μη μα τα ^Δ₂ και πα ρε
χων αυ τοις την συ χω ω ρη η σιν ^π₉

Στίχ. Αί ψυχαί αυτών ^Δ₂ εν α γα θοις αυ λι σθη σο νται ^Δ₂

Υ περ τα ο ρω με να τα σα ^Δ₂ Σω τερ ε πα γγελ
μα τα ^π₉ α ο φθαλ μος υ τε θε α ται ^π₉ και ους υκ η
κσ σε ^π₉ και ε πι καρ δι ι αν ^Δ₂ υκ α νε βη πω πο
τε ^π₉ αν θρω πσ τσ των τοι νυν δε ο με θα ^π₉ τυ χειν ευ δο
κη σον ^π₉ τσς προς σε με τα χω ρη σαν τας ^Δ₂ και πα ρα
σχσζω ην την αι ω ω νι ι ον ^π₉

Στίχ. Καί τὸ μνημόσυνον αυτών ^Δ₂ εις γε νε αν και γε νε

αν ^Δ₂

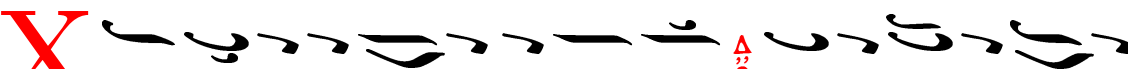

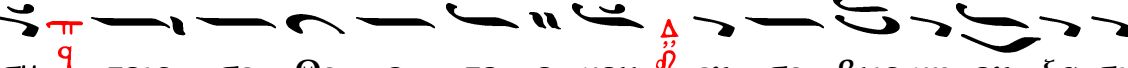

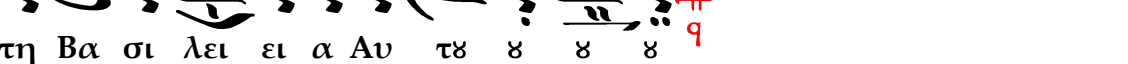
Σ ταυ ρω σσ γη θο με νοι Σω τηρ ^Δ₂ θαρ ρσν τσς οι δσ λοι
σθ ^π₉ προς σε με τε στη σαν Κυ ρι ε ^π₉ ον νυν α α ντι λυ
τρον ^π₉ των αυ των πται σμα α των ^Δ₂ ως Δε σπο της δω ρη

 σαι ^πϩ υφ ου σϑ το ζω ηρ ρυ τον ε χε ασ ^πϩ αι μα και αι

 τι μι ον ^πϩ και της δο ξης α νε σπε ρϑ σϑ ^Δϩ α πο λου

 ει ν τϑ τϑς κα τα ξι ι ω ω σον ^πϩ

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

^λ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

 μα τι ^Δϩ

K αι νυ ν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

 ω νων α μην ^Δϩ

X ρι στον εκ δυ σω πησον τον σον ^Δϩ το κον Μη τρο παρ θε

 νε ^πϩ την των πται σμα των συ γχω ρη σιν δϑ ναι τοι ο ις δϑ λο ις

 σϑ ^πϩ το ις σε Θε ο το ο κον ^Δϩ ευ σε βως κη ρυ ξα σι

 και λο γω α λη θη δογμα τι σα σι και της λαμ προ τη τος ^πϩ

 των Α γι ι ω ν και φαι δρο τη τος ^Δϩ α ξι ω σαι εν

 τη Βα σι λει ει α Αυ τϑ ϑ ϑ ϑ ^πϩ

Εἶτα ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἱερεὺς·

Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῖ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (Ψαλμ. 138 2-3)

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις
ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι
καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω
ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ
τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκια. Τὰ τοῦ Σαββάτου.

Ἦχος Δι. -θ.

Aπο στο λοι Μαρ τυ ρες και Προ φη η ται I
ε ραρχαι Ο σι οι και Δι και οι οι κα λως τον
α γω να τε λε ε σαν τες και την πι στιν τη ρη η
σαν τες παρ ρη σι αν ε χοντες προς τον Σω τη η η η
ρα υ περ η μων αυ τον ως α γα θον ι κε
τευ σα α τε σω θη ναι δε ο με θα τας ψυ χα α ας

η μων ^Δ

Δόξα. **Νεκρώσιμον**

Mνη σθη τι Κυ ρι ε ως α γα θος των δε υ λων

σδ ^Δ και ο σα εν βι ω η μαρ τον συ γω ρη σον ^θ

υ δεις γαρ α να μαρ τη τος ει μη συ ο δυ

να α μενος ^Δ και τοις με τα στα σι δε ναι την α να

παυσιν ^θ ^Δ

Και νυν. **Θεοτοκίον**

Mη τηρ α γι ι α ^Δ η τσ α φρα στσ φω

τος ^Δ α γγε λι κοις σε υ μνοις τι μω ω ων τες ^θ ευ

σε βως με γα λυ υ νο ο με ε εν ^Δ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἑξαπλᾶ.

Ἦχος πλᾶ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^ν

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^θ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^Δ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλδ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλδ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Ἀντίφωνον Α΄. ᾠχος β΄. Ψαλμὸς 141 (91).

ᾠχος Δι-θ

Στίχ. α΄. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε. (141΄ 2)

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β΄. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωὶ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (141΄ 3)

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. γ΄. Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι. (141΄ 5)

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. δ΄. Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ. (141΄ 16)

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το ο κου Σω τερ σω

σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς 143' (92).

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο·
ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (143' 1)

Π ρε σβει ει αις των Α γι ων σθ σω σον η μας Κυ ρι
ε

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ
σαλευθήσεται. (143' 1)

Π ρε σβει ει αις των Α γι ων σθ σω σον η μας Κυ ρι
ε

Στίχ. γ'. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν
ὕψηλοις ὁ Κύριος. (143' 4)

Π ρε σβει ει αις των Α γι ων σθ σω σον η μας Κυ ρι
ε

Στίχ. δ'. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου
πρέπει ἅγιασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. (143' 5)

Π ρε σβει ει αις των Α γι ων σθ σω σον η μας Κυ ρι
ε

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τς αι ω νας των αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τῶ Θε ου α
 θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος
 δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σα ρ κω θη
 ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
 πα ρ θε νῶ Μα ρι ι ας α τρε πτω σεν αν θρω πη
 σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
 θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
 α α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι
 και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α
 ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς 148' (94).

Στίχ. α'. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ
 τῷ Σωτῆρι ἡμῶν. (148'1)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
 Α γι ι οι οις θαυ μα στος φα λλον τας σοι αλ λη λῶ
 8 ι α

Στίχ. β'. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει καὶ
 ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ. (148'2)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
 Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ
 ς ι α

Στίχ. γ. Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. (48'3)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
 Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη
 λθ ι α α α

Ψαλλομένου τοῦ δοξαστικοῦ τῶν μακαρισμῶν ἢ τοῦ γ' ἀντιφώνου γίνεται ἡ εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου.

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. ᾠχος β'.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

ᾠχος Δι-θ

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
 μεν Χρι στω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε
 Θε ου ο εν Α γι ι οι οισ θαυ μα στο ο ο ο
 ος

ὁ β' χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λθ ς ι α

Ἀπολυτίκια.

Ἦχος Δι-θ.

Αποστολοι Μαρτυρες και Προφηηται
Ιεραρχαι Οσι και Δικαιοι
οι καλωστον
αγωνα τελεεσαντες
και την πιστιν τηρηη
σαντες
παρησιαν εχοντες προς τον Σωτηηηη
ρα
υπερημων αυτον
ωσαγαθον ικε
τευσαατε
σωθηναι δε ομεθα
τα ψυχααας
ημων

Νεκρώσιμον

Μνησθητι Κυριε
ωσαγαθος των δευλων
σθ
και οσα εν βιωη μαρτον
συχωρησον
δεις
γαρ αναμαρτητος
ειμησυοδυ
να
αμενος
και τοις μεταστασι
δεναι την ανα
παυσιν

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκια.

Δόξα. Νεκρώσιμον

Ἦχος π̄ δ̄ Γα ρ

Μ ε τὰ των Ἀ γι ων ἀ νὰ παυσον Χρι στε ο
Θε ος τας ψυ χας των δσ λων σσ εν θα σκ ε
στι πο νος σ λυ πη σ τε νεγ μος αλ λα ζω η η α
τε λε ευ τη τος

Καὶ νῦν. Μαρτυρικόν.

Ἦχος π̄ δ̄ Γα ρ

Ω ς ἀ παρ χας της φυ σεως τω φυ τερ γω τη ης
κτι σε ε ως η Οι κσ με νη προ σφε ρει σοι
Κυ ρι ε τς Θε ο φο ρσ ς Μα ρ τυ υ ρας ταις αυ
των ι κε σι αις εν ει ρη νη βα θει α την Εκ
κλη σι ι αν σσ δι α της Θε ο το κσ συν τη
ρησον πολυ ε λε ε ε ε ε

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι θ

Α ἀ γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος

α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω αι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μισ Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Τρισάγιον. Σύντομον.

Ἦχος Δι-θ.

Α α γι ι ος ο Θε ε ος Α α γι ι

ος Ι σχυ υ ρος Α γι ος Α θα α να α τος

ε ε λε η σον η η μα ας (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνε ευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι

ω νων α α μην

Α γι ος Α θα α να α τος ε ε λε η

σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ.

Α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

Α α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

Α α α α α α α γι ι ι α α γι
ι ι ος Α α α α θα α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α να το
ο ο ο ο ο ο ος

Ε ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

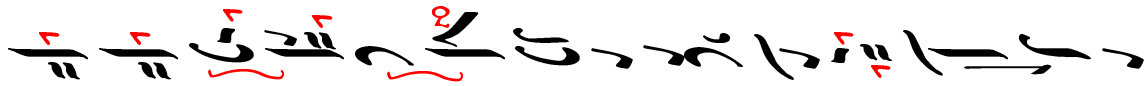
Δύναμις Νηλέως Καμαράδου († 1922)

Ἦχος Δι-θ

Νε ε ε ε ε ε ε ε ε ε Δυ υ υ υ υ
υ ϖ υ υ υ υ να α α α α δυ υ να α α

μης

Α α α α α α α α α α α α α α

 α α α α α α λε α θα να α α το ο ο

Ε

 ε ε λε ε ε ε ε η η η η η η

 η η η η η η ε λε η η σο ο ο ο ο' ον

 η η η μα α α α α α α α α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος πλ. β'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.
(Ψαλμὸς λα').

Εὐφράνθητε ἐπὶ Κύριον καὶ ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, καὶ καυχᾶσθε, πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Στίχ. Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι.

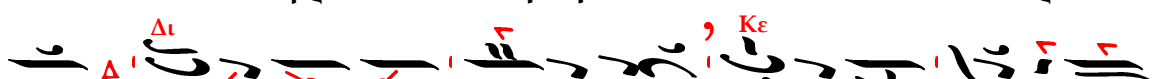
Ἦ οὐ ψάλτης.

Μέλος Σίμωνος Καρᾶ

Ἦχος Πάσχα

Ε

 ευ φρα α αν θη η τε ε πι Κυ ρι ι ι

 ον και α γαλ λι α α σθε δι ι ι και αι αι

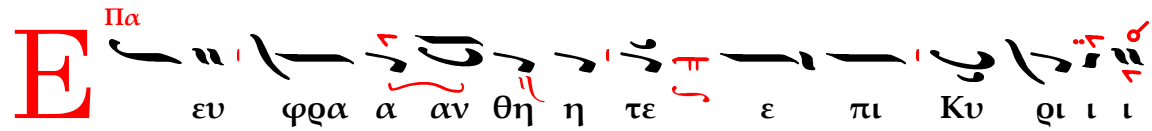
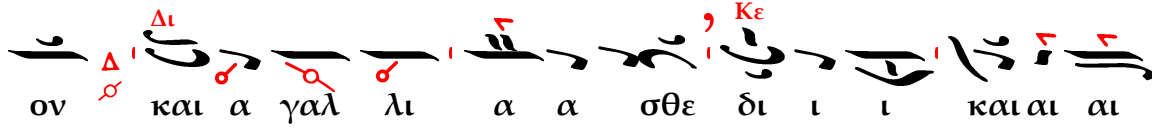
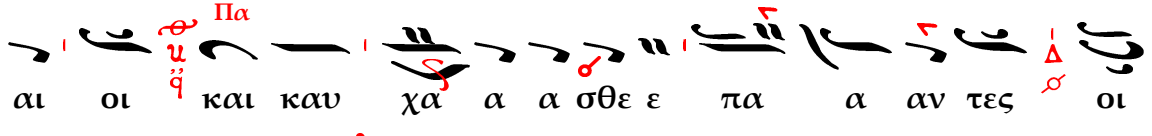

 αι οι και κου χα α α σθε ε πα α αν τες οι

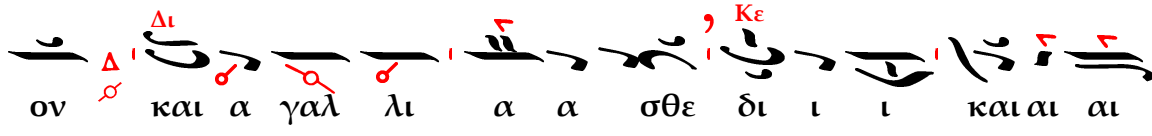
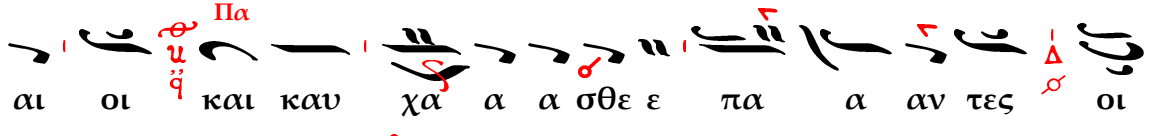

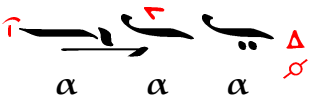

 ε ευ θει ει εις τη η καρ δι ι ι ι α

Στίχ. α'
Μα κα ρι οι ων α φε θη σαν αι α νο

μι αι και ων α πε κα λυ φθη σαν αι α α

μαρ τι ι ι ι αι

Ε^{Πα}
ευ φρα α αν θη η τε ε πι Κυ ρι ι ι

ον και α γαλ λι α α σθε δι ι ι και αι αι

αι οι και καυ χα α α σθε ε πα α αν τες οι

ε ευ θει ει εις τη η καρ δι ι ι ι α

Στίχ. β'
Μα κα ρι ος α νηρ ω ς μη λο γι

ση ται Κυ ρι ος α μαρ τι ι αν ς δε Ε στιν εν

τω στο μα τι αυ τς ς ς δο ο ο ο λος

Ε^{Πα}
ευ φρα α αν θη η τε ε πι Κυ ρι ι ι

ον και α γαλ λι α α σθε δι ι ι και αι αι

αι οι και καυ χα α α σθε ε πα α αν τες οι

ε ευ θει ει εις τη η καρ δι ι ι ι α α α

α α α

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, βλέπετε, μήποτε ἔσται ἐν τινι ὑμῶν καρδία πονηρὰ ἀπιστίας, ἐν τῷ ἀποστῆναι ἀπὸ Θεοῦ ζῶντος· ἀλλὰ παρακαλεῖτε ἑαυτοὺς καθ' ἐκάστην ἡμέραν, ἄχρις οὔ το σήμερον καλεῖται, ἵνα μὴ σκληρυνθῇ τις ἐξ ὑμῶν ἀπάτη τῆς ἁμαρτίας. Μέτοχοι γὰρ γεγόναμεν τοῦ Χριστοῦ, ἐάν περ τὴν ἀρχὴν τῆς ὑποστάσεως μέχρι τέλους βεβαίαν κατάσχωμεν ἐν τῷ λέγεσθαι· Σήμερον, ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε, μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ. Τινὲς γὰρ ἀκούσαντες παρεπίκραναν, ἀλλ' οὐ πάντες οἱ ἐξεληθόντες ἐξ Αἰγύπτου διὰ Μωσέως.

[Καὶ Νεκρώσιμος.]

Ἄλληλούϊα (γ). Ἦχος πλ. β'. (Ψαλμὸς ξδ'-ρα').

Ἦχος Πα. ς

Α
λλη
λϝ
ϊ
ϊ
α
Α
λλη
η
λϝ
ϝ
ϝ
ϝ

ϊ
ϊ
ϊ
ϊ
α
Α
α
α
α
α
λλη
η
λϝ
ϝ
ϝ

ϝ
ϊ
ϊ
α
α

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε· κα τα

σκη νω σϝ σιν εν ται αις αυ λαι αι αις σϝ

Α
λλη
λϝ
ϊ
ϊ
α
Α
λλη
η
λϝ
ϝ
ϝ
ϝ

ϊ
ϊ
ϊ
ϊ
α
Α
α
α
α
α
λλη
η
λϝ
ϝ
ϝ

ϝ
ϊ
ϊ
α
α

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εις γε νε α αν και γε

ε νε ε ε α α α α α αν

A λλη η λη ι ι α α α α Α λλη
 λη η η η η ι ι ι ι α Α α α ια α α
 λλη η η λη η η η η ι ι ι ι ι
 α α α α α α α α α α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Τῆς ἡμέρας (Σαββάτου Β' Νηστειῶν).

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον (α' 35-44).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀπῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς ἔρημον τόπον, κακεῖ προσήχετο. Καὶ κατεδίωξαν αὐτὸν ὁ Σίμων καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ, καὶ εὐρόντες αὐτὸν λέγουσιν αὐτῷ ὅτι πάντες σε ζητοῦσι. Καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἄγωμεν εἰς τὰς ἐχομένας κωμοπόλεις, ἵνα καὶ ἐκεῖ κηρύξω· εἰς τοῦτο γὰρ ἐξελέγηθα. Καὶ ἦν κηρύσσων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν εἰς ὅλην τὴν Γαλιλαίαν καὶ τὰ δαιμόνια ἐκβάλλων. Καὶ ἔρχεται πρὸς αὐτὸν λεπρὸς παρακαλῶν αὐτὸν καὶ γονυπετῶν αὐτὸν καὶ λέγων αὐτῷ ὅτι Ἐὰν θέλῃς δύνασαί με καθαρίσαι. Ὁ δὲ Ἰησοῦς σπλαγχνισθεὶς, ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἤψατο αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτῷ· Θέλω, καθαρίσθητι. Καὶ εἰπόντος αὐτοῦ εὐθέως ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ ἡ λέπρα, καὶ ἐκαθαρίσθη. Καὶ ἐμβριμησάμενος αὐτῷ εὐθέως ἐξέβαλεν αὐτόν καὶ λέγει αὐτῷ· Ὅρα μηδενὶ μηδὲν εἶπης, ἀλλ' ὕπαγε σεαυτὸν δεῖξον τῷ ἱερεῖ καὶ προσένεγκε περὶ τοῦ καθαρισμοῦ σου ἃ προσέταξε Μωϋσῆς, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς.

[καὶ Νεκρώσιμον.]

Ἦχος ἰὺ Δι. ς

Δ ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι οι οι οι

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου.

Χερουβικόν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἦχος Δι-Ϟ

Ο ^{Δι} λι οι οι οι τα α α α Χε ε ε ε ^{ν-Γ' 22}

ε ε ε ε ε ^{Δι} ιε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Ϟ Ϟ Ϟ Ϟ Χε Ϟ Ϟ βι ι ι ιμ μν υ υ υ υ ^{Νη}

υ υ στι ι ι κω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ως ^{Δι} ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο

ο ο ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ζο ο ον

τε ε ε ε ε ε ε ε ε ες ^Ϟ και αι αι αι

τη η η η ζω ο ο ο ποι οι οι οι οι οι οι οι

ζω ο ο ποι οι ω ω ^{Δι} Τρι ι α α α α Ϟα α α

α α α α α α α α α α α α Τρι α α

α α δι ι ^{Δι} το ον τρι ι σα α α α

γι ι ι ι ο ο ο ον υ υ υ μνο ο ο ον ^{Ζ' 22}

προ σα α α δο ο ο υ μνον προ ο σα α α ^{Μ Β8}

δο ο ον τε ες πα α α α α α σα α α

αν την βι ι ω τι ι κη η η η η η η ην α

πο ο θω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α με ε

ρι ι ι μνα α α α α α α α αν

Ω ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ε

ε ε ε ε α

Τ ω ων ο ο ο ο ο λω ω ω ων υ

πο ο δε ξο ο ο με νοι οι **Τ**αι αις α αγ γε

λι ι και αις α ο ρα α α τω ως δο ο ρυ φο

ο ρϑ ϑ ϑ με νο ον τα α ξε σι ι ι ι ι

ι ι ι ι ιν Α λλη λϑ ϑ ϑ ι ι ι ι

α α α α α

Τὰ Λειτουργικά,
ὡς διασώθηκαν ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ,
κατὰ παράδοσιν ἀρχαιοτάτην. Καταγραφή Κ. Ψάχου.

Ἦχος ἰβ̣

Πα τε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε ευ μα **Τ**ρι

α δα ο μο ου σι ον και α χω ρι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Ὑῖόν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Ὑῖῳ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη νης θυ σι αν αι νε σε

ως

Και με τα του Πνευ μα το ος σου

Ε χο μεν προστον Κυ ρι ον

Α ξι ον και δι ι ι ι ι και ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σαβ

βα ωθ ²² πλη ρης ο ου ρα νος και η γη της δο ξης
 σου ω σα να εν τοις υ ψι ι στοις ²² ευ λο γη
 με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ
 ρι ι ου ου ου ²² ω σα να εν τοις υ ψι ι ι
 ι ι ι στοις ²²
 Α μη η η ν ²² Α μη η η η ν ²²
 Σε υ μνου ου μεν ²² Σε ευ λο γου ου με ε ε
 εν ²² Σοι ευ χα ρι στου μεν Κυ ρι ε και δε ο με
 θα α σου ου ου ου ⁹ ο Θε ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ος η μω ω ω ω ν ²²

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου. Ἦχος Δι

Δι
 Α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως
 μα α α κα α ρι ζει ει ει ν σε την Θε ε ε ο
 το ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ον και
 πα να μω ω μη η η το ο ο ον και αι αι
 μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω ω

ων τη η ην τι μι ι ι ω τε ε ε ραν των Χε
 ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και αι αι ε εν δο ο
 ο ξο τε ε ε ρα α αν α συγ κρι ι τως των
 Σε ε ρα α α φι ι ιμ τη η ην α δι ι
 ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο γο ον τε
 ε ε κου ου ου ου σαν την ον τω ω ως
 Θε ε ε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο ο
 με ε ε ε εν

Τῷ Σαββάτῳ. Πέτρου Λαμπαδαρίου Ἦχος Πάφ

M α κα α α α α α α α α α α α
 α α α α α ρι ι ι ι ι ι ι ι ι μα κα
 α α ρι ι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι
 οι οι οι ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
 ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
 λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

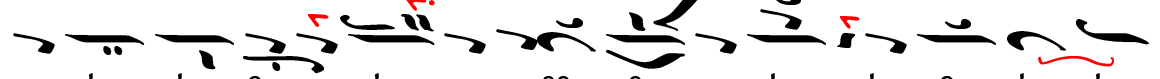
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ξε λε ε ε
 ξω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω και αι
 αι αι προ ο σε ε λα α α α α α α α βου ου
 ου ου ου ου ου ου Κυ υ υ υ υ υ ρι ε ε ε
 κυ υ υ υ ρι ι ι ε ε ε ε και το μνη
 Πα μο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ου υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ νο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ον α τομνη μο ο ου υ υ νο ο ο ο ο ον αυ τω
 ω ω ων εις γε ε νε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε εις γε νε ε α α α α α α αν και αι
 γε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε και αι αι γε ε ε ε νε ε ε α α α α
 αν Α λε ε ε ρα α λε λε ρα ρα λε

 ε ε λε ρα ρα α λε λε ρα ρα λε ε λε ρα ρα α

 λε λε λε ρα ρα λε ε λε ρα ρα α λε ε λε ρα ρα

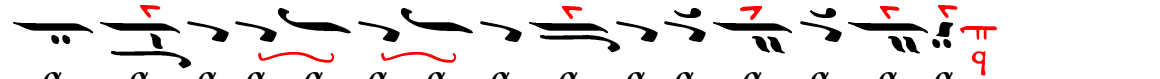
 α λε λε ρα α λε ε ρα ρα α λε ε λε ρα λε λε

 ρα ρα α λε ε ^π₉ ^χ Αλ λη λου ου ου ου ου ου

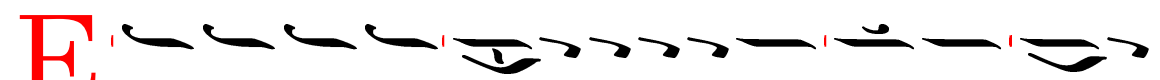

 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α α

 α α α α α α α α α α α α α ^π₉

Ἦχος Δι-θ

Ε

 ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο

 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ^ε ευ ρο μεν πι ςιν α λη

 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νθ ς ς ς ς

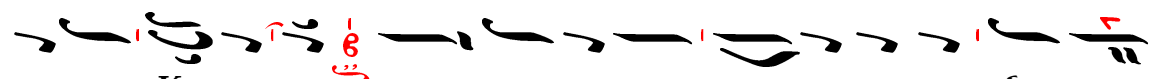

 τες ^ε αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν ^χ ^Δ

Ἦχος Δι-θ

Π

 λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε

 ως σθ Κυ ρι ε ^ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο

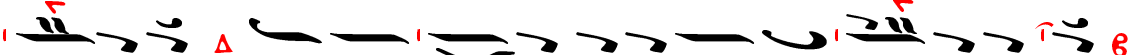
 ξαν σθ ^Δ ο τι η ξι ω σας η μας ^ε των α

 γι ων σθ με τας χειν μυστη ρι ι ι ι ι ων ^ε ^ε τη ρη σον

 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η

 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νη ν σ

 Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη

 λυ ι α α α

Ἐὰν ὑπάρχουν κόλλυβα ὑπὲρ κεκοιμημένων, μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν ψάλλονται τὰ νεκρώσιμα τροπάρια «Μετὰ πνευμάτων δικαίων» κ.λπ. καὶ μνημονεύονται παρὰ τοῦ ἱερέως τὰ ὀνόματα ὑπὲρ ὧν τὰ κόλλυβα:

ΕΥΛΟΓΗΣΙΣ ΤΩΝ ΚΟΛΛΥΒΩΝ

Ἦχος λ'τος Βου ς

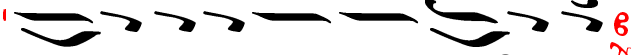
Με τα πνευ μα α των δι και αι ων τε τε λει

 ω με ε νων την ψυ χην τδ δλ λσ Σω ω τε ρ α να

 παυ σον φυ λατ των αυ την εις την μα κα ρι αν ζω

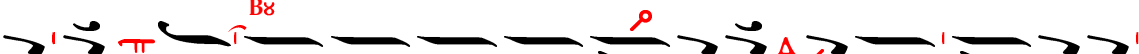
 ην την πα ρα σοι φι λαν θρω πε

Εις την κα τα παυ σιν σ Κυ ρι ε ο που

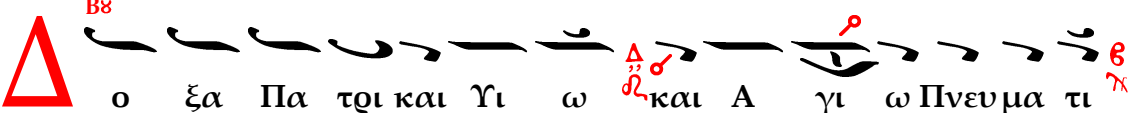
 πα αν τε σ οι α γι οι σ α να παυ ο νται α να πα

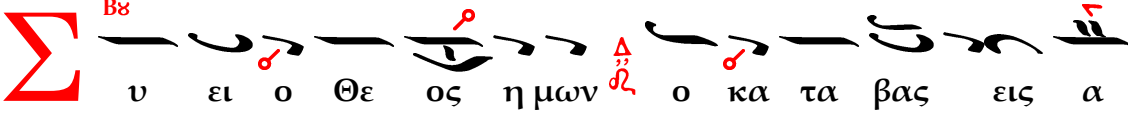

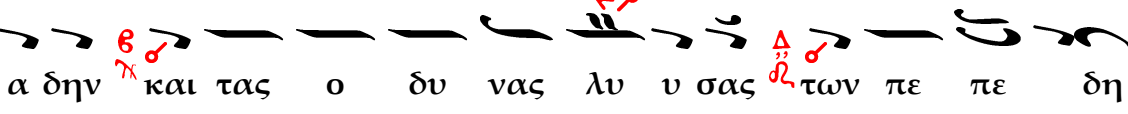
 αυ σον και την ψυ χην τδ δλ λσ ο τι μο νο ς υ

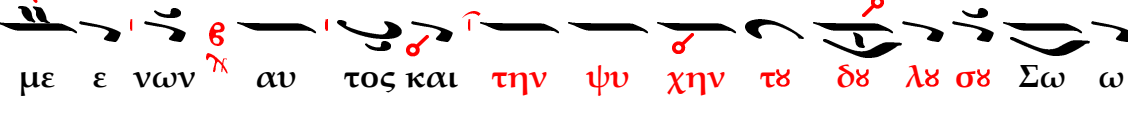

 πα ρχει ς α θα να το ς

 ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

 υ ει ο Θε ος ημων ο κα τα βασ εις α

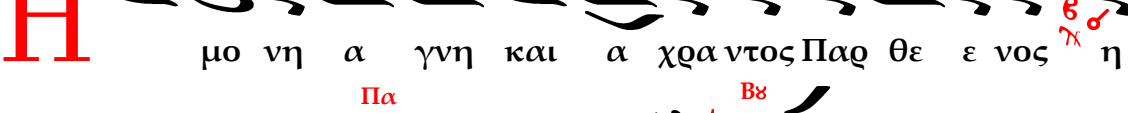

 α δην και τας ο δυ νας λυ υ σας των πε πε δη

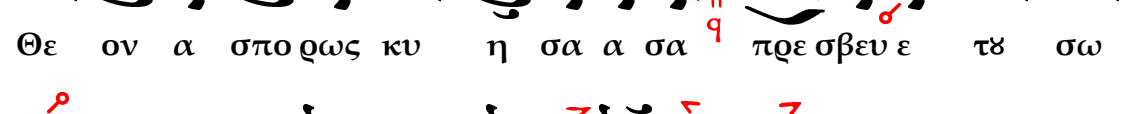

 με ε νων αυ τος και την ψυ χην τσ δσ λσ σσ Σω ω

 τερ α να παυσον

 και νυν και α ει και εις τς αι ω νας των

 αι ω νων α μην

 μο νη α γνη και α χρα ντος Παρ θε ε νος η

 Θε ον α σπο ρως κυ η σα α σα πρε σβευ ε τσ σω

 θη ναι την ψυ χην τσ δσ λσ σσ σσ σσ

Εἶτα ὁ ἱερεὺς ἱστάμενος πρὸ τῆς εἰκόνης τοῦ δεσπότη Χριστοῦ, κάτωθι τῆς ὁποίας εὐρίσκονται τὰ ὑπὲρ τῶν ἀποικομένων κόλλυβα, ἐκφωνεῖ τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων ὡς ἑξῆς:

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ')

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ κεκοιμημένου δούλου τοῦ Θεοῦ [....] καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ', χύμα)

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς τάξῃ τὰς ψυχὰς αὐτοῦ ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ', χύμα)

Τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν καὶ ἄφεισιν τῶν αὐτοῦ ἁμαρτιῶν παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα.

Ὁ χορός· Παράσχου, Κύριε.

Ὁ ἱερεύς· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἄπαξ)

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν·

Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, ὁ τὸν θάνατον καταργήσας καὶ τὸν διάβολον καταπατήσας καὶ ζωὴν τῷ κόσμῳ σου δωρησάμενος, αὐτός, Κύριε, ἀνάπαυσον καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ κεκοιμημένου δούλου σου [...], ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἔνθα ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη καὶ στεναγμός· πᾶν ἁμάρτημα τὸ παρ' αὐτοῦ πραχθέν, ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ διανοίᾳ, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς συγχώρησον, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ὃς ζήσεται καὶ οὐχ ἁμαρτήσῃ· σὺ γὰρ μόνος ἐκτὸς ἁμαρτίας ὑπάρχεις, ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ νόμος σου ἀλήθεια.

Ὁ ἱερεύς· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἄπαξ)

Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπαυσις τοῦ κεκοιμημένου δούλου σου [...], Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεύς· Αἰωνία σου ἡ μνήμη, ἀξιομακάριστε καὶ ἀείμνηστε ἀδελφέ ἡμῶν. (γ')

Ὁ χορός·

Ἦχος ἰβ' Γα ϕ

Αἰωνία ἡ μνήμη ἡ μνήμη ἡ μνήμη
αἰωνία ἡ μνήμη ἡ μνήμη
αἰωνία ἡ μνήμη

τρὶς μὲ τέλος: αἰωνία ἡ μνήμη ἡ μνήμη

η

Εἶτα·

ᾠχος Δι-Θ

Εἰ η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με

α πο τῶ νυν και ε ως τῶ αι ω ω νος (δις)

Το ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη

με ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τῶ νυν και ε ως

τῶ αι ω ω νο ο ος

Ἀπόλυσις· Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν...

Δι' εὐχῶν... Ἀμήν.
